

[Rager.]

bestyrelserne ude i Kommunerne i noget højere Grad vilde interessere sig for at faa ledige Arbejdere i Kommunen bragt i Forbindelse med de Arbejdsgivere og de Arbejdssteder, der er. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke gør noget i den Retning. Det ærede Medlem har ikke udtalt sig herom, men jeg vil spørge: hvorfor gør man det ikke?

Det ærede Medlem talte om, at naar der forelaa Arbejde, maatte der ikke gives Understøttelse, men jeg vil spørge: hvorfor kan vi ikke bruge den Paragraf, som det ærede Medlem Hr. Skjerbæk citerede? Der kræves blot, at der sker en Anvisning af de ledige til det Arbejde, der er, og det er det, jeg stadig spørger om: hvorfor sker den Anvisning ikke? Hvis Kommunalbestyrelsen ikke kan anviser paa egen Haand, kan Kommunalbestyrelsen da formidle det gennem det nærmeste Arbejdsanvisningskontor. Det vil vel næppe være muligt at oprette Arbejdsanvisningskontorer i alle Kommuner Landet over, men det, som her burde ske, var, at de lokale Myndigheder vaagnede op og interesserede sig lidt for Sagen. Saa vidt jeg har forstaaet, er der Steder, hvor dette har været Tilfældet, og hvor det i Virkeligheden har ført til gode Resultater. Derfor vil jeg anbefale, at man ogsaa i nogen Grad overvejer dette.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær har Ordet for en kort Bemærkning.

Ejnar Kjær: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen hævder, at Venstres Forslag er Agitation, ikke Realitet. Jeg vil i den Anledning have Lov til at sige, at det for det første bygger paa en Realitet, nemlig den, at der eksisterer Arbejde, samtidig med at der er en betydelig Arbejdsløshed, og for det andet vil Venstres Forslag gennemført betyde den Realitet, at dette Misforhold bringes til Ophør.

Det ærede Medlem taler saa videre om, at den rette Vej at gaa er over Anvisningen. Ja, men som jeg har nævnt, og som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen godt ved, følges denne Vej ikke, og saa maa man søge, om man kan finde andre Veje, og der har vi anvist en, som efter vor Opfattelse er farbar.

Det ærede Medlem taler saa videre om Lønnen, den Løn, som de unge vil kunne opnaa. Jeg er ikke i Tvivl om, at de, hvis vort Forslag gennemføres, vil kunne opnaa den paa Egnen gængse Løn, og jeg

er for min Part ganske sikker paa, at denne Løn i Øjeblikket ikke kan siges at være ringere, naar man tager Kost og Ophold i Betragtning, end den Løn, der ydes Byarbejdere.

Det ærede Medlem Hr. Rager taler om, at jeg har et og andet at lære. Ja, det er højst sandsynligt, og det samme gælder formentlig det ærede Medlem selv. Men jeg er altsaa klar over, at naar jeg skal lære noget i Retning af det, som vi drøfter her, skal jeg ifølge det ærede Medlems egne Udtalelser ikke komme til ham og gøre ham til min Læremester.

Det ærede Medlem Hr. Rager udtaler videre, at vi naturligvis alle, altsaa hans Parti inklusive, ønsker, at de flest mulige Arbejdere skal komme ind i Produktionen. Ja, jeg vil dog sige, at vi her staar ved et Omraade, hvor Ønsket fra det radikale Partis Side i alt Fald ikke har givet sig Udtryk i en Viljesakt.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Hvis jeg ikke havde haft som Hjemmelsmand en saa fremtrædende Repræsentant for Landbruget, som jeg havde, for de Udtalelser, jeg fremsatte før, om, at det var Landbrugets Folk selv, der i Kriseaarene var begyndt med at afskedige de unge Mennesker ved Efteraarstid, havde jeg naturligvis ikke fremsat den Udtalelse, jeg fremsatte. At man saa fra adskillige Sider her under Debatten staar op og hævder noget helt andet, kan jo hænge sammen med, at ærede Medlemmer, der har talt her i Dag, dømmer ud fra Forholdene i Dag. Det ærede Medlem af det andet høje Ting, som gav mig Oplysningen, sagde, at det, der maatte være Opgaven, var at føre Udviklingen tilbage til Helaarsfæste, fordi der havde vist sig mange Ulemper ved, at man var hørt op med at slutte Helaarsfæste. Det tror jeg er en af de Opgaver, som man ikke mindst fra Landbrugets og dets Organisationers Side skulde medvirke til at løse, saaledes at vi kunde komme den Vej ud, at de unge Mennesker ikke stilles ud paa Landevejen ved Efteraarstid; bliver de det, finder de maaske selv efterhaanden, at det giver lidt flere Penge, hvis de kan skaffe sig noget løst Arbejde en Del af Vinteren foruden at have Fæsteplads om Sommeren.

Men til det ærede Medlem Hr. Schultz Petersen vil jeg gerne sige, at de unge Mennesker tager jo ikke saadan uden videre ind til Byerne for at nyde Livet derinde. Der foreligger fra 1. Oktober 1936 — et Tidspunkt, hvor Debatten om disse Pro-